

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1216/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 10ης Ιουνίου 1999

για την τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 17 πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης (*)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 83,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι το άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17⁽⁴⁾ αίρει την υποχρέωση κοινοποίησης πριν από την απαλλαγή που καθιερώνεται με το άρθρο 4 παράγραφος 1 για μια σειρά συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών·
- (2) ότι η άρση αυτή αφορά κυρίως τις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές στις οποίες συμμετέχουν μόνον επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους σε ένα κράτος μέλος και οι οποίες δεν αφορούν ούτε εισαγωγές ούτε εξαγωγές μεταξύ κρατών μελών, ή τις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές στις οποίες συμμετέχουν μόνο δύο επιχειρήσεις και οι οποίες απλώς συνεπάγονται περιορισμό της ελευθερίας ενός των συμβαλλομένων στη διαμόρφωση των τιμών ή των όρων συναλλαγής κατά τη μεταπώληση των εμπορευμάτων τα οποία αυτός προμηθεύεται από τον αντισυμβαλλόμενο· ότι η εν λόγω απαλλαγή, επομένως, δεν καλύπτει τις περισσότερες από τις συμφωνίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης, οι οποίες έχουν συναφθεί μεταξύ δύο ή περισσότερων επιχειρήσεων εκάστη εκ των οποίων δραστηριοποιείται, για τους σκοπούς της συμφωνίας, σε διαφορετικό στάδιο της αλυσίδας παραγωγής ή διανομής και οι οποίες αφορούν τους όρους υπό τους οποίους τα μέρη προμηθεύονται, πωλούν ή μεταπωλούν ορισμένα αγαθά και υπηρεσίες («κάθετες συμφωνίες»·
- (3) ότι η Επιτροπή εξέδωσε, στις 22 Ιανουαρίου 1997, ένα Πράσινο Βιβλίο για την κοινοτική πολιτική ανταγωνισμού και τους κάθετους περιορισμούς, το οποίο προκάλεσε εκτενή δημόσια συζήτηση σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 81 παράγραφοι 1 και 3 της συνθήκης στις κάθετες συμφωνίες· ότι από τις

παρατηρήσεις που διατύπωσαν στο πλαίσιο αυτό τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, η Επιτροπή των Περιφερειών, καθώς και οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι, προκύπτει μια γενικότερη ευνοϊκή διάθεση για μεταρρύθμιση της κοινοτικής πολιτικής ανταγωνισμού στον τομέα αυτό·

- (4) ότι η μεταρρύθμιση αυτή πρέπει να ικανοποιεί δύο απαιτήσεις, και συγκεκριμένα τη διασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας του ανταγωνισμού και την κατοχύρωση ενός ικανοποιητικού επιπέδου ασφάλειας δικαίου για τις επιχειρήσεις· ότι, κατά την επίτευξη των στόχων αυτών, η Επιτροπή εξουσιοδοτήθηκε από το Συμβούλιο να κηρύσσει, με κανονισμό και σύμφωνα με το άρθρο 81 παράγραφος 3 της συνθήκης, το άρθρο 81 παράγραφος 1 ανεφάρμοστο σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών·
- (5) ότι η μεταρρύθμιση του κανονιστικού πλαισίου που διέπει τις κάθετες συμφωνίες πρέπει επιπροσθέτως να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη απλούστευσης του διοικητικού ελέγχου η οποία θα μπορούσε να επιφέρει τη μείωση του αριθμού των κοινοποιήσεων όσον αφορά κάθετες συμφωνίες· ότι θα πρέπει να υπάρξει μείωση του κινήτρου που συνιστά η κοινοποίηση των κάθετων συμφωνιών οι οποίες συμμορφώνονται προς την πολιτική της Επιτροπής και τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου· ότι για την επίτευξη του στόχου αυτού θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να χορηγεί ατομικές απαλλαγές για κάθετες συμφωνίες που εμπίπτουν στο άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης, με ισχύ από την ημερομηνία σύναψης της εκάστοτε συμφωνίας·
- (6) ότι η απαίτηση κοινοποίησης πριν από την απαλλαγή επιβάλλει στις επιχειρήσεις που μετέχουν σε κάθετες συμφωνίες περιττό διοικητικό φόρτο·
- (7) ότι, για τις συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17, αίρεται η υποχρέωση κοινοποίησης πριν από την απαλλαγή· ότι η άρση της υποχρέωσης αυτής αποσκοπεί στον περιορισμό του αριθμού των κοινοποιήσεων, πράγμα που θα επιτρέψει στην Επιτροπή να επικεντρώσει τις προσπάθειές της στην επιτήρηση των συμφωνιών εκείνων που είναι περισσότερο επιβλαβείς για τον ανταγωνισμό· ότι μια τέτοια τροποποίηση δεν συνεπάγεται επομένως καμία χαλάρωση της επιτήρησης με την οποία είναι επιφορτισμένη η Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 81 παράγραφος 1·

(*) Σημείωση του συντάκτη: ο τίτλος του κανονισμού αριθ. 17 προσαρμόσθηκε για να ληφθεί υπόψη η επαναρίθμιση των άρθρων της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σύμφωνα με το άρθρο 12 της συνθήκης του Άμστερνταμ· η αρχική παραπομπή ήταν στα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης.

(1) ΕΕ C 365 της 26.11.1998, σ. 30.

(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 15 Απριλίου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ C 116 της 28.4.1999.

(4) ΕΕ 13 της 21.2.1962, σ. 204/62· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

(8) ότι, κατά συνέπεια, είναι σκόπιμο να διερευνηθεί το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17 και να προβλεφθεί η άρση της υποχρέωσης κοινοποίησης πριν από την απαλλαγή για όλες τις κάθετες συμφωνίες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 17, σημείο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. α) αυτές οι συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές συνάπτονται μεταξύ δύο η περισσότερων επιχειρήσεων εκάστη εκ των οποίων δραστηροποιείται, για τους σκοπούς της συμφωνίας, σε διαφορετικό στάδιο της αλυσίδας παραγωγής ή διανομής και αφορούν τους όρους υπό τους οποίους τα μέρη προμηθεύο-

νται, πωλούν ή μεταπωλούν ορισμένα αγαθά και υπηρεσίες·

β) συμμετέχουν μόνο δύο επιχειρήσεις και οι συμφωνίες αυτές απλώς επιβάλλουν στον αποκτώντα ή σ' αυτόν που κάνει χρήση δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας — ιδίως διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, προτύπων χρήσεως, σχεδίων ή σημάτων — ή στον εκ συμβάσεως εκδοχέα ή δικαιούχο αδείας εκμεταλλεύσεως μεθόδων κατασκευής ή γνώσεων σχετικών με τη χρησιμοποίηση και εφαρμογή βιομηχανικής τεχνικής, περιορισμούς στην άσκηση αυτών των δικαιωμάτων».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 10 Ιουνίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.-H. FUNKE